

Sag C-464/09 P

Holland Malt BV mod Europa-Kommissionen

»Appel — statsstøtte — rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren — punkt 4.2.5 — maltmarkedet — ingen normale afsætningsmuligheder på markedet — støtteforanstaltning, der er erklæret uforenelig med fællesmarkedet«

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. december 2010 I - 12446

Sammendrag af dom

1. *Statsstøtte — forbud — undtagelser — Kommissionens skønsmæssige beføjelse — bedømmelseskriterier — virkningen af retningslinjer vedtaget af Kommissionen*
(Art. 87, stk. 3, EF)
2. *Statsstøtte — forbud — undtagelser — støtte, der kan falde ind under undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra c), EF — støtte til investeringer i landbrugssektoren*
[Art. 33 EF, art. 36, stk. 1, EF og art. 87, stk. 3, litra c), EF; Kommissionens meddelelse 2000/C 28/02]

1. Kommissionen har ved anvendelsen af artikel 87, stk. 3, EF et vidt skøn, hvis udøvelse indebærer komplicerede økonomiske og sociale vurderinger, som må foretages i en fællesskabssammenhæng. Kommissionen har med vedtagelsen af vejledende regler og med offentliggørelsen heraf, hvorved det blev tilkendegivet, at den fremover ville anvende dem på de af reglerne omhandlede tilfælde, pålagt sig selv en begrænsning i udøvelsen af nævnte skøn og kan ikke fravige disse regler uden i givet fald at blive mødt med en sanktion for en tilsidesættelse af almindelige retsgrundsætninger såsom ligebehandlingsprincippet eller princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Heraf følger, at Kommissionen særligt på statsstøtteområdet er bundet af de rammebestemmelser og meddelelser, som den vedtager, såfremt disse ikke afviger fra traktatens bestemmelser.

(jf. præmis 46 og 47)

2. Kommissionen kan anse en støtte, der skal udvikle en region eller et aktivitetsområde, for at være uforenelig med fællesmarkedet, når den er tildelt inden for en sektor, såsom sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, hvor enhver produktionsstigning, som der ikke findes normale afsætningsmuligheder for, kan ændre samhandelen inden for Fællesskabet i et omfang, der

strider mod den fælles interesse, uanset de gavnlige virkninger for regionen, hvor den pågældende aktivitet udøves.

Artikel 87, stk. 3, litra c), EF skal nemlig fortolkes således, at en støtte, som er tildelt på et marked, der er kendetegnet ved en overproduktion, i princippet har en sådan karakter, at den ændrer samhandelsvilkårene i et omfang, der strider mod den fælles interesse.

Den omstændighed, at en støtte også har gavnlige virkninger for regionen eller den berørte erhvervssektor, indebærer ikke nødvendigvis, at den skal anses for at være forenelig med fællesmarkedet. Det følger nemlig af artikel 87, stk. 3, litra c), EF, at når en statsstøtteforanstaltning ændrer samhandelsvilkårene i et omfang, der strider mod den fælles interesse, kan den ikke erklæres forenelig med fællesmarkedet, uanset de eventuelle gavnlige virkninger, den måtte medføre. Ved vurderingen af indvirkningen på samhandelen skal Kommissionen imidlertid tage alle karakteristika ved den pågældende foranstaltning og ved det berørte marked i betragtning.

Denne fortolkning af den primære ret gælder i lige så høj grad for støtte til landbrugssektoren. Det følger nemlig af artikel 36, stk. 1, EF, hvori landbrugspolitikens forrang for traktatens målsætninger

på konkurrenceområdet anerkendes, at en eventuel anvendelse på landbrugsområdet af traktatens konkurrenceregler er betinget af, at der tages hensyn til de målsætninger, der fremgår af artikel 33 EF, nemlig formålene med den fælles landbrugspolitik. Følgelig skal Kommissionen ved vurderingen af, om statsstøtte tildelt inden for denne sektor er forenelig med fællesmarkedet, tage hensyn til de landbrugspolitiske krav, der svarer til dem på fællesmarkedet som helhed. Kontrol med produktionen indgår blandt disse krav.

for statsstøtte i landbrugssektoren, hvorefter Kommissionen anser en støtte til investeringer for at være uforenelig med fællesmarkedet, hvis den ydes til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, som der ikke findes normale afsætningsmuligheder for, er i overensstemmelse med bestemmelserne i den primære ret og navnlig med artikel 87, stk. 3, litra c), EF, når denne anvendes under hensyntagen til formålene med den fælles landbrugspolitik.

Heraf følger, at de vejledende regler i punkt 4.2.5 i EF-rammebestemmelserne

(jf. præmis 48-53)